ECLI:CY:EDLEF:2018:A629

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ
ΕΝΩΠΙΟΝ: Στ. Χατζηγιάννη, Π.Ε.Δ.

Πρωτογενής Αίτηση: 64/18

Αναφορικά με τη Σύμβαση της Νέας Υόρκης περί Αναγνωρίσεως και Εκτελέσεως Αλλοδαπών Διαιτητικών Αποφάσεων της 10ης Ιουνίου 1958 που κυρώθηκε με το Νόμο 84/1979

ΚΑΙ

Αναφορικά με τον περί Διεθνούς Εμπορικής Διαιτησίας Νόμο του 1987 (Ν. 101/1987)

ΚΑΙ

Αναφορικά με τον περί Αποφάσεων Αλλοδαπών Δικαστηρίων (Αναγνώριση, Εγγραφή και Εκτέλεση Δυνάμει Συμβάσεως) Νόμο 121(Ι)/2000

ΚΑΙ

Αναφορικά με την Τελική Απόφαση ημερ. 20.01.2017 στη Διαιτησία υπ' αρ. 71-1-16 που διεξήχθη στην Αγία Πετρούπολη από το Οικονομικό Διαιτητικό Δικαστήριο Αγίας Πετρούπολης μεταξύ των Αιτητών και των Καθ' ων η αίτηση

ΚΑΙ

Αναφορικά με την αίτηση μεταξύ των
Palladium Holdings Limited Liability Company, εξ Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής

Αιτητών

ΚΑΙ

Phoenix Pharmacy Limited, εκ Λευκωσίας, Αχαρνών 26, Λακατάμια

Καθ' ου η αίτηση

Ημερομηνία: 21 Δεκεμβρίου 2018

Εμφανίσεις:
Για Αιτητές: κ. Χ. Βελάρης
Για Καθ' ων η αίτηση: κ. Παπαμιχαήλ
Για Ενδιαφερόμενο μέρος: κα Χειμωνή

ΑΠΟΦΑΣΗ

Με την παρούσα Αίτηση οι Αιτητές αιτούνται την έκδοση Διατάγματος με το οποίο να αναγνωρίζεται στην ολότητα της η τελική απόφαση που εκδόθηκε στις 20.1.17 στην Αγία Πετρούπολη, από το Οικονομικό Διαιτητικό Δικαστήριο Αγίας Πετρούπολης (στο εξής η διαιτητική απόφαση), με βάση συμφωνία των μερών για παραπομπή διαφορών τους σε διαιτησία, η οποία περιέχεται σε συμφωνία δανείου μεταξύ τους ημερομηνίας 1.1.2009 και με βάση την οποία η Διαιτητής ανέλαβε δικαιοδοσία επί της διαφοράς. Περαιτέρω, αιτούνται την έκδοση Διατάγματος Δικαστηρίου που να διατάσσει την εγγραφή της διαιτητικής απόφασης και να επιτρέπει την εκτέλεση της.

Η Αίτηση βασίζεται στο άρθρο 169 του Συντάγματος, τα άρθρα Ι μέχρι XVI της Σύμβασης της Νέας Υόρκης περί Αναγνωρίσεως και Εκτελέσεως Αλλοδαπών Διαιτητικών Αποφάσεων της 10ης Ιουνίου 1958 που κυρώθηκε με το Νόμο 84/1979, στα άρθρα 1 μέχρι 6 του περί Αποφάσεων Αλλοδαπών Δικαστηρίων (Αναγνώριση, Εγγραφή και Εκτέλεση Δυνάμει Συμβάσεως) Νόμου (Ν. 121(Ι)/2000), στα άρθρα 2, 3, 5, 6, 7, 8, 16, 19, 20, 22, 28, 31, 35 και 36 του περί Διεθνούς Εμπορικής Διαιτησίας Νόμου του 1987 (Ν. 101/1987), στα άρθρα 2, 21, 30 και 31 του περί Δικαστηρίων Νόμου (Ν. 14/60), στον περί της Συμβάσεως περί Καταργήσεως της Υποχρεώσεως προς Νομιμοποίησιν Αλλοδαπών Δημοσίων Εγγράφων (Κυρωτικό) Νόμο του 1972 (Ν. 50/1972), στη Δ.48, Κ. 1, 2, 3 και 7 και τη Δ.55 των Θεσμών Πολιτικής Δικονομίας, στις γενικές και συμφυείς εξουσίες του Δικαστηρίου και υποστηρίζεται από ένορκη δήλωση του **XXXXX Κυριάκου** ημερομηνίας 22.2.18.

Ο **XXXXX Κυριάκου** είναι δικηγόρος στο δικηγορικό γραφείο των δικηγόρων των Αιτητών. Αναφέρει στην ένορκη δήλωση του ότι οι Αιτητές είναι εταιρεία δεόντως εγγεγραμμένη στην Πολιτεία Delaware των ΗΠΑ, με μοναδική διευθύντρια τους από το 2015 την κα Βασιλέφσκαγια, η οποία διαμένει στη Ρωσία. Οι Καθ' ων η αίτηση είναι κυπριακή εταιρεία, στην οποία το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας, στα πλαίσια της αγωγής 4418/15 διόρισε στις 17.9.15 το δικηγόρο Δήμο Κάτση, ως ενδιάμεσο παραλήπτη της. Οι Αιτητές και οι Καθ' ων η αίτηση υπέγραψαν συμφωνία δανείου ημερομηνίας 1.1.09, με βάση την οποία οι Αιτητές παρείχαν στους Καθ' ων η αίτηση πιστωτικές διευκολύνσεις μέχρι του ποσού των

3.000.000 δολαρίων ΗΠΑ χωρίς τόκο. Οι Καθ' ων η αίτηση όφειλαν να επιστρέψουν το εν λόγω χρηματικό ποσό, μεταξύ 31.12.10 και 1.12.11 (τεκμήρια Α και Β). Σύμφωνα με το πρώτο παράρτημα των τεκμηρίων Α και Β, ημερομηνίας 1.1.09, τα μέρη τροποποίησαν τους όρους για τον τόκο, με αποτέλεσμα το δάνειο να τοκίζεται με 5% ετησίως. Στο δεύτερο παράρτημα ημερομηνίας 31.12.10, τα μέρη συμφώνησαν να παρατείνουν την περίοδο αποπληρωμής του δανείου μέχρι 1.1.15, ενώ στο τρίτο παράρτημα ημερομηνίας 26.11.12, τα μέρη συμφώνησαν όπως αυξηθεί το όριο των πιστωτικών διευκολύνσεων από 3.000.00 σε 10.000.000 δολάρια. Σύμφωνα με το όρο 6 του τεκμηρίου Α, σε περίπτωση έγερσης οποιασδήποτε διαφοράς, αυτή θα έπρεπε να υποβληθεί σε διαιτησία ενώπιον του Οικονομικού Διαιτητικού Δικαστηρίου της Αγίας Πετρούπολης.

Κατά τη διάρκεια ισχύος της συμφωνίας (τεκμήριο Α), οι Αιτητές κατέβαλαν στους Καθ' ων η αίτηση, το συνολικό ποσό των 7.252.021 δολαρίων. Λόγω της παράλειψης των Καθ' ων η αίτηση να εξοφλήσουν τα οφειλόμενα εντός της συμφωνηθείσας προθεσμίας, το 2016 οι Αιτητές προσέφυγαν στο Οικονομικό Διαιτητικό Δικαστήριο της Αγίας Πετρούπολης το οποίο επελήφθηκε της υπόθεσης με αρ. 71-1-16. Οι Καθ' ων η αίτηση, εκπροσωπήθηκαν στη διαιτητική διαδικασία από δικηγόρο, καταχώρισαν υπεράσπιση και ανταπαίτηση και αξίωσαν δήλωση του Διαιτητικού Δικαστηρίου ότι η συμφωνία δανείου (τεκμήριο Α) είναι άκυρη. Το Οικονομικό Διαιτητικό Δικαστήριο της Αγίας Πετρούπολης στις 20.1.17, έκδοσε απόφαση υπέρ των Αιτητών για το ποσό των **6.520.833,96 δολαρίων**, πλέον τόκους ύψους **1.462.487,03 δολαρίων**. Περαιτέρω, απέρριψε την ανταπαίτηση των Καθ' ων η αίτηση και επεδίκασε έξοδα υπέρ των Αιτητών ύψους 150.000 ρουβλιών (τεκμήρια Γ και Δ). Έκτοτε, οι Καθ' ων η αίτηση παραλείπουν να συμμορφωθούν με τη διαιτητική απόφαση και δεν έχουν καταβάλει στους Αιτητές τα εξ αποφάσεως ποσά. Ως εκ τούτου οι Αιτητές επιθυμούν να εγγράψουν την απόφαση στην Κυπριακή Δημοκρατία ώστε να μπορούν να λάβουν μέτρα εκτέλεσης.

Οι **Καθ' ων η αίτηση** με την ένσταση τους εγείρουν τους ακόλουθους λόγους ένστασης:

1. Δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις εγγραφής και/ή αναγνώρισης και/ή εκτέλεσης της διαιτητικής απόφασης.

2. Η Αίτηση είναι αντικανονική, παράτυπη, λανθασμένη και ελλείπει το ορθό νομικό και/ή πραγματικό υπόβαθρο.

3. Το περιεχόμενο της ένορκης δήλωσης που συνοδεύει την Αίτηση θα πρέπει να αγνοηθεί εφόσον ο ενόρκως δηλών δεν παρουσιάζει καμιά εξουσιοδότηση από τους Αιτητές και/ή δεν στοιχειοθετούνται επαρκείς λόγοι αδυναμίας του εκπροσώπου και/ή αξιωματούχου των Αιτητών να ορκιστεί την ένορκη δήλωση.

4. Οι Αιτητές δεν έχουν προσκομίσει το δεόντως κεκυρωμένο πρωτότυπο ή δεόντως πιστοποιημένο αντίγραφο της διαιτητικής απόφασης.

5. Οι Αιτητές δεν έχουν προσκομίσει το πρωτότυπο ή δεόντως πιστοποιημένο αντίγραφο της συμφωνίας διαιτησίας.

6. Η διαιτητική απόφαση ουδέποτε επιδόθηκε στους Καθ' ων η αίτηση ή στον παραλήπτη ή διαχειριστή τους.

7. Οι Αιτητές καθυστέρησαν αδικαιολόγητα στην καταχώριση της Αίτησης, αφού μεσολάβησε πέραν του 1 έτους από την έκδοση της διαιτητικής απόφασης, χωρίς να δίδεται οποιαδήποτε δικαιολογία. Οι Αιτητές εμποδίζονται να προωθούν την Αίτηση λόγω της μεγάλης παρέλευσης χρόνου και/ή καθυστέρησης.

8. Η Αίτηση αποτελεί κατάχρηση της διαδικασίας του Δικαστηρίου και είναι καταπιεστική για τους Καθ' ων η αίτηση.

Η ένσταση των Καθ' ων η αίτηση υποστηρίζεται από ένορκη δήλωση του **XXXXX Κάτση**, δικηγόρου, ημερομηνίας 19.6.18. Αναφέρει ότι στις 17.9.15 διορίστηκε ως Ενδιάμεσος Παραλήπτης/Διαχειριστής των Καθ' ων η αίτηση από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας στα πλαίσια της αγωγής 4418/15. Ισχυρίζεται ότι η διαιτητική απόφαση ημερομηνίας 20.1.17 ουδέποτε του επιδόθηκε ώστε να λάβει γνώση αυτής και του περιεχομένου της, ως αντιπρόσωπος των Καθ' ων η αίτηση και υπό την ιδιότητα του ως Ενδιάμεσος Παραλήπτης/ Διαχειριστής. Υιοθετεί και επαναλαμβάνει όλους τους πιο πάνω λόγους ένστασης και ισχυρίζεται ότι στο διάστημα που μεσολάβησε από την έκδοση της διαιτητικής απόφασης μέχρι την καταχώριση της παρούσας Αίτησης, δεν υπήρξε καμιά επικοινωνία και αλληλογραφία μεταξύ των μερών. Οι Αιτητές δεν του απέστειλαν καμιά επιστολή με την οποία να ζητούν την πληρωμή του ποσού της διαιτητικής απόφασης.

Το **ενδιαφερόμενο μέρος XXXXX Bugaev**, ως μέτοχος μειοψηφίας των Καθ' ων η αίτηση καταχώρισε ένσταση, η οποία υποστηρίζεται από ένορκη δήλωση του **XXXXX Κωστακόπουλου** ημερομηνίας 31.10.18, δικηγόρου στη Δικηγορική Εταιρεία των δικηγόρων του ενδιαφερόμενου μέρους.

Ισχυρίζεται ότι η αγωγή με αρ. 2339/17 (τεκμήρια 1, 1Α) είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την παρούσα Αίτηση διότι το αντικείμενο και των δύο διαδικασιών είναι το ίδιο, δηλαδή η Συμφωνία δανείου ημερομηνίας 1.1.09 και οι Συμπληρωματικές Συμφωνίες ημερομηνίας 1.1.09, 31.12.10 και 26.11.12. Αυτές οι συμφωνίες αποτελούν το αντικείμενο της διαιτητικής απόφασης, η εγκυρότητα των οποίων αμφισβητείται με την εν λόγω αγωγή. Το ενδιαφερόμενο μέρος είναι κάτοχος Ρώσικου Διαβατηρίου, διαμένει στη Ρωσική Ομοσπονδία και είναι μέτοχος μειοψηφίας των Καθ' ων η αίτηση. Η εκπροσώπηση του στα πλαίσια της Αίτησης είναι αναγκαία διότι τα έννομα συμφέροντα του επηρεάζονται ευθέως. Ισχυρίζεται περαιτέρω ότι ο απώτερος σκοπός των Αιτητών είναι να προχωρήσουν σε εκκαθάριση των Καθ' ων η αίτηση. Αναφέρει ότι ο κ. Eroshevskiy αποτελεί τον απώτερο δικαιούχο των Αιτητών και ταυτόχρονα είναι ο μέτοχος πλειοψηφίας και ένας εκ των διευθυντών των Καθ' ων η αίτηση. Ισχυρίζεται περαιτέρω ότι το ενδιαφερόμενο μέρος δεν ήταν ενήμερο για τη σύναψη

της Συμφωνίας δανείου ημερομηνίας 1.1.09 μεταξύ των Αιτητών και Καθ' ων η αίτηση. Για πρώτη φορά έλαβε γνώση για την ύπαρξη της εν λόγω Συμφωνίας και των Τροποποιητικών Συμφωνιών, στα πλαίσια της διαδικασίας στο Δικαστήριο της Αγίας Πετρούπολης Ρωσία, με αρ. Ν 71-1-16. Οι εν λόγω Συμβάσεις είναι άκυρες εξ υπαρχής και στερούνται οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος, διότι αποτελούν προϊόν απάτης, δόλου, συνωμοσίας προς διάπραξη απάτης και συνομωσίας για πρόκληση ζημιάς με παράνομα μέσα. Συνεπώς, η παρούσα Αίτηση δεν μπορεί να επιτύχει. Περαιτέρω, η επιδιωκόμενη εγγραφή και/ή εκτέλεση της διαιτητικής απόφασης, αντίκειται και/ή προσκρούει στην ημεδαπή δημόσια τάξη και/ή είναι δυσμενής και/ή επιζήμια του δημόσιου συμφέροντος. Η αναγνώριση της διαιτητικής απόφασης, εκκρεμούσης της αγωγής 2339/17, θα αντίκειται στις θεμελιώδεις αρχές που συνιστούν την έννοια της δημόσιας τάξης, δίνοντας ισχύ σε συμφωνίες που στερούνται έννομου αποτελέσματος και/ή είναι άκυρες εξ υπαρχής και/ή αποτέλεσμα απάτης και/ή δόλου. Με την παρούσα Αίτηση, οι Αιτητές επιδιώκουν να παρακάμψουν και/ή να θέσουν εκ ποδών την αγωγή 2339/17. Επιπρόσθετα, ισχυρίζεται ότι η παρούσα Αίτηση καταχωρίστηκε καταχρηστικά και/ή για αλλότριους και/ή αθέμιτους σκοπούς αφού αποτελεί μέρος του ευρύτερου σχεδιασμού του κ. Eroshevskiy να αφαιμάξει τους Καθ' ων η αίτηση και να εξουδετερώσει το ενδιαφερόμενο μέρος, στη βάση εικονικών και/ή άκυρων συμφωνιών, με σκοπό την εξυπηρέτηση των δικών του συμφερόντων και με αρνητικά αποτελέσματα για τους Καθ' ων η αίτηση και το ενδιαφερόμενο μέρος.

Οι ευπαίδευτοι συνήγοροι των διαδίκων προώθησαν τις θέσεις των πελατών τους με εμπεριστατωμένες γραπτές αγορεύσεις, τις οποίες έχω διεξέλθει με την επιβαλλόμενη προσοχή και ειδική αναφορά στις εκατέρωθεν εισηγήσεις - στο βαθμό που θα κριθεί αναγκαίο - θα γίνει στο κατάλληλο στάδιο.

Το πρώτο ερώτημα που το Δικαστήριο καλείται να αποφασίσει είναι κατά πόσο, ο Evgenii Bugaev ως μέτοχος μειοψηφίας των Καθ' ων η αίτηση, νομιμοποιείται να παρέμβει στην παρούσα διαδικασία και συνεπώς κατά πόσο αυτός έχει locus standi.

Είναι νομολογημένο ότι τρίτα πρόσωπα που δεν είναι διάδικοι σε μια διαδικασία, αλλά επηρεάζονται από διάταγμα που εκδόθηκε στα πλαίσια αυτής, προκειμένου να υποβάλουν αίτηση παραμερισμού του διατάγματος, θα πρέπει προηγουμένως να λάβουν άδεια για την παρέμβαση ή προσθήκη τους ως μέρη στη διαδικασία (βλ. **Heli - Air v Drescher** (1988) 1 CLR 234 και **Μηλίτσα Κουή ν Μιχάλη Χριστοδούλου** (2010) 1 ΑΑΔ 401). Όπως επισημάνθηκε στις υποθέσεις **Mepa Underwriting Management Ltd κ.α. ν Αγροτικής Ανώνυμης Ελληνικής Εταιρείας Γενικών Ασφαλίσεων** (1997) 1 ΑΑΔ 772, **Korkut ή Perihan v Γεωργίου κ.α.** (2007) 1 ΑΑΔ 1213, η προσθήκη διάδικου ανάγεται στη διακριτική ευχέρεια του Δικαστηρίου. Βασικό κριτήριο για την προσθήκη διάδικου, αποτελεί το κατά πόσο θα επηρεαστούν άμεσα τα νομικά δικαιώματα ή τα οικονομικά του συμφέροντα. Ιδιαίτερα, όταν αμφισβητούνται ή επηρεάζονται τα ιδιοκτησιακά του δικαιώματα, το Δικαστήριο εξετάζοντας τα δεδομένα της περίπτωσης, αποφασίζει κατά πόσο ο προτεινόμενος εναγόμενος είναι αναγκαίος διάδικος,

υπό την έννοια ότι με την προσθήκη του θα καταστεί δυνατή η αποτελεσματική εκδίκαση όλων των επίδικων θεμάτων.

Στην προκειμένη περίπτωση, το ενδιαφερόμενο μέρος δεν υπέβαλε αίτηση για να καταστεί διάδικος στην παρούσα διαδικασία, ούτε και εξασφάλισε οποιαδήποτε άδεια του Δικαστηρίου για να παρέμβει σ' αυτήν. Συνεπώς, κρίνω ότι το ενδιαφερόμενο μέρος, δεν είχε δικαίωμα, χωρίς την εκ των προτέρων εξασφάλιση άδειας του Δικαστηρίου, να παρέμβει στην παρούσα Αίτηση.

Εν πάση περιπτώσει, κρίνω ότι κανένα προσωπικό δικαίωμα και/ή συμφέρον του ενδιαφερόμενου μέρους επηρεάζεται από την παρούσα Αίτηση. Όπως αναφέρθηκε πιο πάνω, το ενδιαφερόμενο μέρος είναι μέτοχος μειοψηφίας των Καθ' ων η αίτηση και η παρούσα Αίτηση αφορά την αναγνώριση και εγγραφή διαιτητικής απόφασης εναντίον των Καθ' ων η αίτηση ως νομικό πρόσωπο και όχι εναντίον του ενδιαφερόμενου μέρους ως φυσικό πρόσωπο. Συνεπώς, στην παρούσα διαδικασία, στην οποία εμπλέκονται οι Καθ' ων η αίτηση ως νομικό πρόσωπο, δεν μπορεί να έχει δικαίωμα εκπροσώπησης ο μέτοχος τους. Αντίθετη προσέγγιση, θα δημιουργούσε, κατά την άποψη μου, εκτροχιασμό των δικαστικών διαδικασιών. Με την παρούσα Αίτηση επηρεάζονται τα δικαιώματα και συμφέροντα μόνο των Καθ' ων η αίτηση, οι οποίοι εκπροσωπούνται από ενδιάμεσο παραλήπτη. Αυτός είναι που έχει το δικαίωμα να καταχωρήσει ένσταση και να ακουστεί, πράγμα που έχει πράξει.

Συνεπώς, είναι η κατάληξη του Δικαστηρίου ότι το ενδιαφερόμενο μέρος δεν νομιμοποιείται να παρέμβει στην παρούσα Αίτηση και το Δικαστήριο δεν θα λάβει υπόψη του την ένσταση που έχει καταχωρηθεί εκ μέρους του, ως και την αγόρευση της ευπαίδευτης συνηγόρου του.

Προχωρώ να εξετάσω την Αίτηση, την Ένσταση των Καθ' ων η αίτηση, ως και τα επιχειρήματα που προέβαλαν οι ευπαίδευτοι συνήγοροι τους στις γραπτές τους αγορεύσεις.

Ο ευπαίδευτος συνήγορος των Αιτητών επικαλέστηκε, προς τεκμηρίωση της Αίτησης του, το άρθρο 35 του Περί Διεθνούς Εμπορικής Διαιτησίας Νόμου του 1987 (Ν. 101/87).

Στο άρθρο 2 (2) (4) και (5) του Ν. 101/87 δίδεται ο ορισμός του όρου «Διεθνής», «Εμπορική» και «Εμπορικής φύσεως σχέσεις» ως ακολούθως:

«2 (2) "Διεθνής" είναι η διαιτησία:

(α) αν κατά το χρόνο συνομολόγησης της συμφωνίας περί διαιτησίας, τα μέρη της συμφωνίας έχουν την έδρα των εργασιών τους σε διαφορετικά κράτη· ή

(β) αν ένας από τους ακόλουθους τόπους ευρίσκεται εκτός του κράτους, στο οποίο τα μέρη της συμφωνίας έχουν την έδρα των εργασιών τους:

(ι) ο τόπος διεξαγωγής της διαιτησίας, εφόσο αυτός ορίστηκε μέσα στη συμφωνία περί διαιτησίας, ή κατά τους όρους της συμφωνίας περί διαιτησίας·

(ιι) ο τόπος εκτέλεσης σημαντικού μέρους των υποχρεώσεων που απορρέουν από την εμπορική σχέση που αποτελεί το αντικείμενο της διαφοράς ή ο τόπος με τον οποίο συνδέεται στενότερα το αντικείμενο της διαφοράς· ή

(γ) αν με ρητή συμφωνία των μερών ορίστηκε πως το αντικείμενο της διαφοράς σχετίζεται με περισσότερα του ενός κράτη.

2 (4) "Εμπορική" είναι η διαιτησία αν αναφέρεται σε ζητήματα που απορρέουν από εμπορικής φύσεως σχέσεις, συμβατικές ή μη.

2 (5) Ο όρος "εμπορικής φύσεως σχέσεις" περιλαμβάνει ενδεικτικά, και όχι περιοριστικά, εμπορικές συναλλαγές για την προμήθεια ή την ανταλλαγή αγαθών ή υπηρεσιών, συμφωνίες διανομής, εμπορικές αντιπροσωπεύσεις και πρακτορεύσεις, μισθώσεις, κατασκευές έργων, την παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών, τις μηχανικές κατασκευές, την παραχώρηση αδειών, τις επενδύσεις, τη χρηματοδότηση, τις τραπεζικές και ασφαλιστικές εργασίες, τις συμφωνίες ή τις παραχωρήσεις εκμεταλλεύσεως, τις κοινές επιχειρηματικές δραστηριότητες και άλλες μορφές βιομηχανικής ή επαγγελματικής συνεργασίας και την εναέρια, θαλάσσια, σιδηροδρομική και οδική μεταφορά αγαθών ή επιβατών.»

Περαιτέρω, το άρθρο 3 του Ν. 101/87 καθορίζει την έκταση εφαρμογής του Νόμου ως εξής:

«3. (1) Υπό την επιφύλαξη οποιασδήποτε διμερούς ή πολυμερούς διακρατικής συμφωνίας που τελεί σε ισχύ στην Κυπριακή Δημοκρατία, ο παρών Νόμος τυγχάνει εφαρμογής αποκλειστικά επί διεθνών εμπορικών διαιτησιών.

(2) Οι διατάξεις του παρόντος Νόμου, με την εξαίρεση των άρθρων 8, 9, 35, και 36, τυγχάνουν εφαρμογής αποκλειστικά επί περιπτώσεων που η διεθνής εμπορική διαιτησία διενεργείται στην Κυπριακή Δημοκρατία.

(3) Οι διατάξεις του παρόντος Νόμου κατ' ουδένα τρόπο επηρεάζουν άλλους νόμους που τυχόν ορίζουν ορισμένες διαφορές ως μη δεκτικές διαιτησίας ή τον περί Διαιτησίας Νόμον, που εξακολουθεί να ισχύει προκειμένου περί της διαιτησίας διαφορών που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του παρόντος Νόμου.»

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, τα μέρη της Συμφωνίας περί Διαιτησίας (τεκμήριο Α στην Αίτηση), δηλαδή οι Αιτητές και οι Καθ' ων η αίτηση, είχαν κατά το χρόνο συνομολόγησης της Συμφωνίας Διαιτησίας, την έδρα των εργασιών τους σε διαφορετικά κράτη. Ειδικότερα, οι Αιτητές είναι εταιρεία δεόντως εγγεγραμμένη στην Πολιτεία Delaware των ΗΠΑ, ενώ οι Καθ' ων η αίτηση είναι κυπριακή εταιρεία. Συνεπώς, η επίδικη διαιτησία είναι «Διεθνής» εντός της έννοιας του άρθρου 2 (2) (α) του Ν. 101/87.

Περαιτέρω, η επίδικη διαιτησία είναι «εμπορική», εφόσον αναφέρεται σε ζητήματα που προέκυψαν από «εμπορικής φύσεως σχέσεις» και ειδικότερα αφορά συμφωνία δανείου,

δηλαδή προμήθεια υπηρεσιών, χρηματοδότηση και τραπεζικές εργασίες, εντός της έννοιας του άρθρου 2 (4) (5) του Ν. 101/87.

Επομένως, στην παρούσα περίπτωση, η οποία αφορά διεθνή εμπορική διαιτησία, τυγχάνουν εφαρμογής οι πρόνοιες του άρθρου 35 του Ν. 101/87. Σημειώνεται ότι το άρθρο 35 εξαιρείται, με βάση το άρθρο 3 (2) του Νόμου, σύμφωνα με το οποίο ο Ν. 101/87 εφαρμόζεται αποκλειστικά επί περιπτώσεων που η διεθνής εμπορική διαιτησία διενεργείται στην Κυπριακή Δημοκρατία. Συνεπώς, στην προκειμένη περίπτωση, αν και αυτή αφορά διαιτησία που διενεργήθηκε στη Ρωσία, το άρθρο 35 του Ν. 101/87, τυγχάνει εφαρμογής και ορίζει ως ακολούθως:

> *«35.-(1) Η διαιτητική απόφαση, ανεξάρτητα από τη χώρα στην οποία εξεδόθη, αναγνωρίζεται ως δεσμευτική. Το Δικαστήριο, μετά από γραπτή αίτηση οποιουδήποτε των μερών, εκδίδει διάταγμα εκτέλεσης της διαιτητικής απόφασης, υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος ή του επόμενου άρθρου.*
>
> *(2) Το μέρος που στηρίζεται στη διαιτητική απόφαση ή που επιζητεί την εκτέλεση της οφείλει να προσκομίσει δεόντως θεωρημένο το πρωτότυπο ή δεόντως κεκυρωμένο αντίγραφο της διαιτητικής απόφασης και της συμφωνίας περί διαιτησίας, όπως αυτή καθορίζεται στο άρθρο 7. Αν η διαιτητική απόφαση και η συμφωνία περί διαιτησίας δεν είναι διατυπωμένες στην επίσημη γλώσσα της Κυπριακής Δημοκρατίας, το Δικαστήριο δύναται να ζητήσει και την προσκόμιση δεόντως κεκυρωμένης μετάφρασης αυτών* στην επίσημη γλώσσα της Δημοκρατίας.»

Προχωρώ να εξετάσω κατά πόσο στην προκειμένη περίπτωση πληρούνται οι δύο προϋποθέσεις που το άρθρο 35 (2) (ανωτέρω) τάσσει. Οι Αιτητές προσκόμισαν στο Δικαστήριο, επισυνάπτοντας στην Αίτηση τους α) την **πρωτότυπη Συμφωνία Δανείου** ημερομηνίας 1.1.09, συμπεριλαμβανομένων και 3 τροποποιητικών παραρτημάτων (τεκμήριο Α), στον όρο 6 της οποίας, περιλαμβάνεται η ρήτρα περί παραπομπής οποιασδήποτε διαφοράς των μερών σε διαιτησία στο Οικονομικό Διαιτητικό Δικαστήριο της Αγίας Πετρούπολης, σύμφωνα με το άρθρο 7 του Νόμου και β) την **πρωτότυπη Απόφαση** του Διαιτητικού Δικαστηρίου (τεκμήριο Γ). Περαιτέρω, οι Αιτητές επεσύναψαν στην Αίτηση τους, μετάφραση στην ελληνική γλώσσα της Συμφωνίας Διαιτησίας (τεκμήριο Β), ως και της διαιτητικής απόφασης (τεκμήριο Δ).

Ο ευπαίδευτος συνήγορος των Καθ' ων η αίτηση, στη γραπτή του αγόρευση εισηγήθηκε ότι οι εν λόγω μεταφράσεις είναι ελλιπείς, ανεπαρκείς και δεν πληρούν τις προϋποθέσεις που θέτει ο Ν. 84/79. Όπως ανέφερα πιο πάνω, ο ευπαίδευτος συνήγορος των Αιτητών όπως προκύπτει από τη γραπτή του αγόρευση, στηρίζει την Αίτηση του στο άρθρο 35 του Ν. 101/87. Συνεπώς, το Δικαστήριο θα εξετάσει την παρούσα Αίτηση, με βάση τις σχετικές πρόνοιες του Ν. 101/87, στις οποίες έγινε αναφορά πιο πάνω. Περαιτέρω, σημειώνεται ότι οι Καθ' ων η αίτηση δεν συμπεριέλαβαν ούτε στο σώμα της ένστασης τους τέτοιο λόγο ένστασης, ούτε και στην ένορκη δήλωση που υποστηρίζει την ένσταση τους

γίνεται αναφορά σε ελλιπείς και ανεπαρκείς μεταφράσεις. Η γενική και αόριστη αναφορά ότι δεν πληρούνται και δεν ικανοποιούνται οι προϋποθέσεις για την έκδοση του αιτούμενου Διατάγματος δεν είναι αρκετή. Μάλιστα, οι Καθ' ων η αίτηση, συμπεριέλαβαν συγκεκριμένους λόγους ένστασης ότι οι Αιτητές δεν προσκόμισαν δεόντως κεκυρωμένο πρωτότυπο ή δεόντως πιστοποιημένο αντίγραφο της διαιτητικής απόφασης και της Συμφωνίας δανείου, ισχυρισμός βεβαίως, που δεν ευσταθεί εφόσον οι Αιτητές επεσύναψαν στην Αίτηση τους τα πρωτότυπα αυτών, ως τεκμήρια Α και Γ. Αντίθετα, κανένα συγκεκριμένο λόγο ένστασης προέβαλαν περί ελλιπών και ανεπαρκών μεταφράσεων και συνεπώς δεν δικαιούνται να προβάλλουν για πρώτη φορά στη γραπτή τους αγόρευση τέτοιον ισχυρισμό. Ούτε και το Δικαστήριο έχει την εξουσία, ελλείψει συγκεκριμένου λόγου ένστασης να εξετάσει τέτοιο ισχυρισμό, όταν αυτός για πρώτη φορά προβάλλεται στη γραπτή αγόρευση των Καθ' ων η αίτηση.

Παρά την πιο πάνω κατάληξη του Δικαστηρίου, συνοπτικά αναφέρω ότι ο πιο πάνω ισχυρισμός των Καθ' ων η αίτηση περί ελλιπών και ανεπαρκών μεταφράσεων δεν ευσταθεί. Ειδικότερα, ο ισχυρισμός τους ότι οι δύο τελευταίες σελίδες του τεκμηρίου Α δεν υπάρχουν στο τεκμήριο Β δεν ευσταθεί. Από μια προσεκτική ανάγνωση και παρατήρηση των δύο τεκμηρίων, δεν παρατηρείται τέτοια απώλεια. Ο δε ισχυρισμός ότι οι δύο μεταφράσεις τεκμήρια Β και Δ δεν πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου IV (2) του Ν. 84/79 διότι δεν έγιναν από ορκωτό μεταφραστή, επίσης δεν ευσταθεί. Όπως ανέφερα πιο πάνω, οι Αιτητές βασίζουν την Αίτηση τους στο άρθρο 35 του Ν. 101/87 το οποίο δεν προβλέπει περί μετάφρασης πιστοποιημένης από ορκωτό μεταφραστή (όπως προβλέπει το άρθρο IV του Ν. 84/79), αλλά απαιτεί την προσκόμιση «δεόντως κεκυρωμένης μετάφρασης». Στη συγκεκριμένη περίπτωση, οι δύο μεταφράσεις στην ελληνική γλώσσα (τεκμήρια Δ και Β) έγιναν από το Γραφείο Τύπου και Πληροφοριών της Κυπριακής Δημοκρατίας. Το τεκμήριο Β φέρει την υπογραφή του μεταφραστή, ο οποίος επιβεβαιώνει ότι πρόκειται για πιστή μετάφραση, ως και υπογραφή εκ μέρους της Διευθύντριας, η οποία επιβεβαιώνει την υπογραφή του μεταφραστή. Το Τεκμήριο Δ φέρει επίσης την υπογραφή του μεταφραστή ο οποίος βεβαιώνει το γνήσιο της μετάφρασης, ως και την υπογραφή εκ μέρους της Διευθύντριας, η οποία βεβαιώνει το γνήσιο της υπογραφής του μεταφραστή. Έχω την άποψη ότι τα πιο πάνω στοιχεία καθιστούν τις δύο μεταφράσεις τεκμήρια Β και Δ, οι οποίες έγιναν από αρμόδιο τμήμα της Κυπριακής Δημοκρατίας, ως δεόντως κεκυρωμένες μεταφράσεις στην ελληνική γλώσσα, της Συμφωνίας διαιτησίας και της διαιτητικής απόφασης, σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 35 (2) του Ν. 101/87 ανωτέρω. Είναι δε σημαντικό να τονιστεί ότι η πλευρά των Καθ' ων η αίτηση αμφισβητεί ότι οι μεταφράσεις τεκμήρια Β και Δ από το Γραφείο Τύπου και Πληροφοριών συνιστούν δεόντως κεκυρωμένες μεταφράσεις, χωρίς ωστόσο να εισηγηθεί, πώς κατά τη δική τους θέση, οι μεταφράσεις θα μπορούσαν να ήταν δεόντως κεκυρωμένες.

Για όλα τα πιο πάνω, είναι η κατάληξη του Δικαστηρίου ότι οι Αιτητές έχουν συμμορφωθεί πλήρως με τις πρόνοιες του άρθρου 35 (1) (2) του Ν. 101/87 και έχουν προς

τούτο ικανοποιήσει το Δικαστήριο.

Ο ευπαίδευτος συνήγορος των Καθ' ων η αίτηση, προέβαλε επίσης για πρώτη φορά στη γραπτή αγόρευση του, τον ισχυρισμό ότι οι Αιτητές δεν τεκμηρίωσαν ότι η χώρα προέλευσης της διαιτητικής απόφασης, δηλαδή η Ρωσία, είναι συμβαλλόμενο μέρος στη Σύμβαση της Νέας Υόρκης του 1958, η οποία κυρώθηκε στην Κυπριακή Δημοκρατία με το Ν. 84/79. Επαναλαμβάνω ότι οι Αιτητές βασίζουν την Αίτηση τους στο Ν. 101/87 και επομένως δεν τίθεται θέμα εξέτασης του εν λόγω ισχυρισμού των Καθ' ων η αίτηση, για τον οποίο επίσης παρατηρείται ότι δεν περιλαμβάνεται στην ένσταση τους, σχετικός λόγος ένστασης.

Ο ευπαίδευτος συνήγορος των Καθ' ων η αίτηση πέραν των δύο πιο πάνω ισχυρισμών που προώθησε με τη γραπτή του αγόρευση, με κανένα από τους λόγους ένστασης που περιλαμβάνονται στην Ένσταση του, δεν ασχολήθηκε στη γραπτή αγόρευση του. Ως εκ τούτου θεωρώ ότι τους εγκατέλειψε, εφόσον δεν επιχειρηματολόγησε σχετικά.

Συνοπτικά αναφέρω ότι εν πάση περιπτώσει, οι λόγοι ένστασης των Καθ' ων η αίτηση δεν ευσταθούν. Ειδικότερα ο λόγος υπ' αρ. 3 (ανωτέρω) δεν μπορεί να γίνει αποδεκτός, εφόσον στις παρ. 1 και 2 της ένορκης δήλωσης που υποστηρίζει την Αίτηση δίδονται επαρκείς εξηγήσεις από τον ενόρκως δηλούντα για την εξουσιοδότηση του εκ μέρους των Αιτητών να ορκιστεί, ως και τα γεγονότα που εμπίπτουν στην προσωπική γνώση του και την πηγή των πληροφοριών του για όσα έχει πληροφορηθεί ή συμβουλευθεί.

Ο λόγος ένστασης ότι η διαιτητική απόφαση ουδέποτε επιδόθηκε στους Καθ' ων η αίτηση, επίσης δεν ευσταθεί. Όπως αναφέρεται στην Αίτηση και δεν αμφισβητήθηκε από την άλλη πλευρά, οι Καθ' ων η αίτηση εκπροσωπήθηκαν στη διαιτητική διαδικασία από δικηγόρο, και μάλιστα καταχώρησαν υπεράσπιση και ανταπαίτηση. Επομένως, οι Καθ' ων η αίτηση έλαβαν γνώση της διαιτητικής απόφασης. Εν πάση περιπτώσει, είναι σημαντικό το γεγονός ότι οι Καθ' ων η αίτηση απλά παραπονούνται για τη μη επίδοση σ' αυτούς της διαιτητικής απόφασης και ουδέποτε προέβαλαν τη θέση ότι δεν έλαβαν γνώση αυτής.

Σ' ό,τι αφορά την ισχυριζόμενη καθυστέρηση στην καταχώριση της παρούσας Αίτησης, τονίζεται ότι στη σχετική νομοθεσία, καμιά προθεσμία προβλέπεται και οι Καθ' ων η αίτηση κανένα ισχυρισμό προέβαλαν περί πρόκλησης σ' αυτούς οποιασδήποτε ζημιάς, συνεπεία της καθυστέρησης.

Τέλος, ο λόγος ένσταση περί καταχρηστικής Αίτησης και καταπιεστικής για τους Καθ' ων η αίτηση, κρίνεται ως γενικός και αόριστος, εφόσον οι Καθ' ων η αίτηση δεν τον εξειδίκευσαν ούτε και τον επεξήγησαν. Όπως είναι νομολογημένο, ο Καθ' ου η αίτηση οφείλει να εξειδικεύει τους λόγους ένστασης του (βλ. **Σοφοκλέους ν Ταβελούδη** (2002) 1 (Α), ΑΑΔ 92, σελ. 97).

Το άρθρο 36 του Ν. 101/87 καθορίζει κατά τρόπο περιοριστικό και εξαντλητικό του λόγους για τους οποίους η Αίτηση θα μπορούσε να απορριφθεί. Ωστόσο, οι Καθ' ων η αίτηση κανένα από τους λόγους αυτούς προέβαλαν ενώπιον του Δικαστηρίου.

Συνακόλουθα, η Αίτηση επιτυγχάνει.

Εκδίδεται Διάταγμα ως η παράγραφος Α, Β και Γ της Αίτησης.

Επιδικάζονται έξοδα προς όφελος των Αιτητών και σε βάρος των Καθ' ων η αίτηση και του ενδιαφερόμενου μέρους, όπως θα υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή και θα εγκριθούν από το Δικαστήριο.

(Υπ.) .....
Στ. Χατζηγιάννη, Π.Ε.Δ.

Πιστό Αντίγραφο

Πρωτοκολλητής

/ΓΑ

---

cylaw.org: Από το ΚΙΝΟΠ/CyLii για τον Παγκύπριο Δικηγορικό Σύλλογο